

Друженъ пѣтъ

Изъ единъ голѣмъ изворъ изви-
ка три бистри планински поточета,
аха си кротко и често се оплакваша
но на друго. Еднажъ едното каза:
— Ехъ, да бѣхъ силно като оная
ка въ равнината, всички грапави
мѣни бихъ махнало отъ пѣтя си!
— И азъ бихъ сторило сѣщото, —
остена второто.

— И азъ! — съгласи се третото, —
нали сме слаби! Облажавамъ рѣ-
та. Тя само по ситенъ пѣсѣкъ про-
ва, а ние . . .

— Какво вие? — не изтърпѣ единъ
окъ и строенъ боръ, — вие бихте
ли да протичате по ситенъ пѣсѣкъ
да отмахнете грапавитѣ камѣни отъ
пѣтя си, ала сте глупави! Какво сте
сгнали по три пѣтя? Сдружете се,
вгнете по единъ пѣтъ и тогава чакъ
видите, че и вие можете да имате
бѣтата на рѣката.

Замислиха се поточетата. На другия
рѣ, рано сутринта, тѣ трѣгнаха
жно по пѣтя на срѣдното поточе.
павитѣ камѣни изписаха, полетѣха
олу и се намѣриха изхвърлени изъ
итото на новата пълноводна и
на рѣка.

Поука: Съ дружни сили всичко се
стига. Сговорна дружина планина
ра.

Четете в. „Барабанче“!

ИГРИ И ЗАБАВИ

Послушнитѣ тапи

Вземи 7 еднакви тапи и ги накарай да
плаватъ въ водата въ вертикално положе-
ние. Тѣ ще лежатъ упорито на една страна
и за нищо на свѣта не ще те слушатъ.

А мене тѣзи тапи ме слушатъ. Ето, вижъ.

Азъ вземамъ едната тапа и я слагамъ
вертикално на масата; около нея слагамъ
осаналитѣ шестъ. Сега вземамъ изведнажъ
седемтѣ тапи, потапямъ ги съвсемъ въ во-
дата, за да се просмуче тя отъ всички
страни и ги издигамъ малко — тапитѣ
стоятъ въ водата само съ долната си частъ.
Отпускамъ ги — и тапитѣ стоятъ послушно
въ водата, тѣсно прилепени една до друга.

КАКВО ДА ЧЕТЕМЪ?

Чудниятъ романъ на Кумъ Ли-
санъ. — Басня отъ Дим. Стоевски,
стр. 156. Цена 40 лв. Доставка автора
ул. Тетевенска № 49 — София.

Въ нашата литература за деца, следъ
приказкитѣ на Бр. Гримъ и тия на
Андерсенъ, досега едва ли има други
по-интересни и по-увлѣкателни и по-
ценни отъ новата книга на Дим. Сто-
евски — „Чудния романъ на Кумъ Ли-
санъ“.

Това е една басня, въ която се
описва живота на дивитѣ звѣрове.
Главни герои въ нея сѣ лисицата и
вълкътъ. Макаръ героитѣ въ тая книга
да сѣ само животни, тѣхнитѣ действия
се отнасятъ и до хора, или по-право
действията на хората сѣ прехвърлени
върху животнитѣ. Въ тая книга посрѣд-
ствомъ животнитѣ се осмиватъ и много
недѣзи, злини, пакости, измамниче-
ството и др., които вършатъ хората.

Това е книга, която има дълга, много
дълга история. Известна е отъ десетъ-
единадесетъ столѣтия, но нейния ав-
торъ е непознатъ и до сега. Тая басня
сѣ я преработвали много писатели,
превеждали сѣ я на разни езици, из-
давали сѣ я въ хиляди екземпляри.
Това е достатъчна гаранция за нейната
ценность.

Сега и българската книжнина за деца
е обогатена съ тая хубава и поучителна
книга. Тя е преведена и нагодена за на-
шитѣ деца. Вас. Александровъ

рещу предплатенъ годишенъ абонаментъ — 60 лв. за 40 броя — всѣки абонатъ на в. „Барабанче“ получава
ато подарѣкъ хубавата книга „Шарена градинка“, написана отъ нашия редакторъ Любомиръ Дойчевъ, и една
„Барабанска карта“, която дава редъ права на притежателитѣ ѝ. Ето защо още днеска се абонирай за
в. „Барабанче“ и изпрати снимката си до редакцията, ул. 15 ноемврий № 5 — София.

не вземеме, нѣма да има. Спом-
си, че предната година прода-
е голѣмото агне за 160 лв., а мал-
по 100. И тѣй, за да ми купѣха
ули, трѣбваше да отдамъ всичкото
имание на агнетата. Да ги храня
грижа за тѣхъ, за да порастнатъ.
утринта станахъ безъ да ме по-
нѣнкой, обухъ се и право при-
отидохъ. Тѣ бѣха захлупени въ
и съ по единъ сандѣкъ и жално
аха. Погледнахъ ги и ми дожалѣ.
итѣ агнета. Цѣло лѣто трѣбваше
стоятъ на едно мѣсто, безъ да се
еднатъ. Още сѣщия день имъ
завихъ стайчка въ зимника, по-
тъ я съ слама и вечерта ги по-
име тамъ на топло. Следъ два
е роди още едно агне, а подиръ
и другитѣ. Станаха всичко де-
Петъ бѣли, бѣли като снѣгъ, и

четири чернички. Никой не може да
си представи колко имъ се радвахъ.
Стана ли сутринъ, право при тѣхъ
отивахъ, върна ли се отъ училище,
отбия се да видя какво правятъ, сложа
имъ малко храна, било фий, било
сѣно или люцерна. Тѣ започватъ да
хруската, а азъ отида да уча уроцитѣ
си. Стѣмнѣше ли се, оставямъ книгата
и пакъ при тѣхъ. Пусна ги при май-
китѣ имъ да бозаятъ. Почистя стайч-
ката и я постеля съ суха слама. До-
като тѣ бозаятъ и тичатъ по двора,
азъ имъ приготвя храна за вечерта,
— сварени ечемени или други зърна
смѣсени съ брашно. Следъ туй ги
хващахъ и поставяхъ въ стайчката.
После тѣ свикнаха сами да влизатъ.
Но не само за тѣхъ се грижехъ. Не
забравяхъ и майкитѣ имъ. Давахъ имъ
корички и помагахъ на мама, когато

ги зобѣше. Така тѣ даваха повече
млѣко на рожбитѣ си. Благодарение
на нашитѣ добри грижи агнетата
скоро порастнаха и напълнѣха. Отъ
тѣхъ татко продаде петъ за 740 лева.
Купи брашно, купи ми и царвули.
Обухъ ги на първи мартъ. Когато оти-
дохъ въ училище, децата ми се по-
хвалиха съ мартеници, коя отъ коя
по-хубави.

— Ето пѣкъ мене каква радостъ
донесе баба Марта, — похвалихъ имъ
се азъ съ новитѣ царвули.

— Вѣрно, твоята мартенска ра-
достъ е по-голѣма, — съгласиха се тѣ
и завъртѣха мартеничкитѣ си въ въз-
духа, а азъ подскочихъ съ новитѣ
си царвули:

— Ихухуу! да живѣе баба Марта
и да ни носи радости!

Край